

There are no translations available.

Имрӯз масъалае, ки чомеаи ҷаҳониرو ба ташвиш андохтааст ин муаммои терроризму ифротгароист. Ин хизбу ҳаракатҳои ҳатарзо сараввали фаъолият ва мағзашон инсоннописандӣ ва марзнописандист. Ба ҳамин хотир мову Шуморо зарур аст, ки ҷиҳати пешгирии шомилшавии ҷавонон ба хизбу ҳаракатҳои тундгаро ва экстремистӣ кӯшиши беш аз пеш намоем.

Кишвари азизамон - Тоҷикистон низ ҳамчун узви баробархукуки чомеаи ҷаҳонӣ нисбат ба ҷунин проблемаҳо бетараф нест ва Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар баромадҳоиашон мубориза бар зидди ифротгароиву терроризмро шадидан қайд менамоянд. Хосса тан сӯҳанашон: “Террорист ватан, миллат ва мазаҳ надорад” албатта пайи танқиди ин афроди гуфро зарбаи бузургест ва ҳақиқати ҳол аст.

Аз дасти фаъолияти ин гуруҳҳои ҳунҳор шаҳру навоҳӣ ва хосса тан то ҳатто давлатҳо валангор гардида истодаанд. Мисоли равшан давлати Сурия мебошад. Новобаста аз ин, дар натиҷаи муборизаи бадбаҳтонаи ифротгароён шаҳрвандони оддӣ ба ҳалокат мерасанд. Мисоли равшан ба ҳалокат расидани 140 нафар мактабиён дар шаҳри Пешовари Покистон, ки дар натиҷаи ҳамлаи гуруҳҳои террористӣ рост омад шуда метавонад. Ҷунин ҳамлаҳои ноқасона зиёд ба роҳ монда шудааст. Пас қучост, ислому муслмонӣ?

Аз ин маълум мебардад, ки фаъолияти ин гуруҳҳои ноинсонҳо пура бар зидди дину оину мазаҳ аст ва бояд соқинон аз ин боҳабар бошанд.

Бадбаҳтона, дар Тоҷикистони мо низ аз солҳои 90-уми асри гузашта сар қарда ТЭТ ХНИТ бо мақсадҳои нопоки ҳеш ва ниётҳои ҷиноятқорона ба саҳнаи сиёсат омад ва фазаи орому осоишта кишварро ба ҳоку ҳун огушта қард. Аввалан ин хизб бино ба иттилои сарқашмаҳо низоъандозиро байни мардум афрохт, ки боиси душман гардидани ҳаммилатҳо бо якдигар гардид. Ин амали қасифонаи онҳо садҳазорон соқинони кишварро бадбаҳту саргардон қард. Аҳиран мардум фаҳмиданд, ки дар бадбаҳтиҳои ба сари миллат дар қанги шаҳвандӣ омада ТЭТ ХНИТ ва дӯстонаш даст доранд.

Имрӯзҳо низ ин гуруҳҳои ҳунҳор бо ҳар восита дар бурун аз кишвар ҷавонони гуфрои моро ба тундгароиву террористӣ қалб намуда истодаанд. Ин аст, ки садҳо нафар

чавонони беаклу бетачриба ва бесаводу гумрохи мо дар мухорибаҳои мусаллаҳои Сурия ширкат доранд. Иштироки онҳо дар ин мухорибаҳо маънӣ надорад ва фақат озурдани дили инсонхоро куштори мардум аст. Онҳо дар хотир дошта бошанд, ки мардуми шарифи Тоҷикистон дигар фирефтаи ақидаҳои тундгароёна нахоханд шуд. Барои мардуми мо оромиву суботи кишвар, манфиатҳои давлату миллат арзишҳои ивазнашавандаанд.

Бинобар ин, кишварҳои ҷаҳон ва тамоми аҷёни ҷаҳонӣ мавҷудияти чунин гурӯҳҳоро маҳкум карда, фаъолияти онҳоро террористӣ эълон намудаанд.

М.Ниёзов